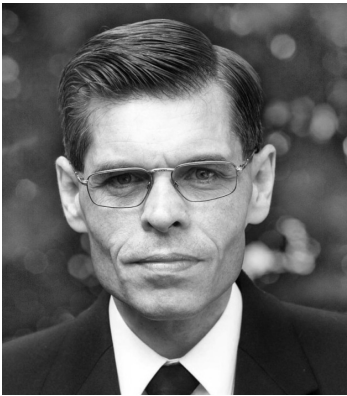

Ds. J. Roos (GGiN) leert in strijd met de rechtvaardigingsleer der reformatie dat:

- Er geen zekerheid en vertrouwen is in de geloofsvereniging met Jezus Christus
- Het metterdaad geloven in Hem, geheel gescheiden is van het geschonken geloof in Jezus Christus
- Het geschonken geloof in Christus onbewust is, en derhalve gescheiden van de Persoonskennis
- Gods Heilige Geest een zondaar levend maakt door de geestelijke overtuigende bediening der wet
- Dat het geloof uit de wet is, en dat de wet machtig is tot levendmaking, en derhalve de rechtvaardigheid uit de wet is, vergelijk Gal. 3:12,21.
- Dat de heerschappij der genade een heerschappij is van angst en vrees, waar de vergelding nog niet is voldaan

Uitspraken ds. J. Roos in de Wachter Sions – Tabernakeldienst (61)

“Elk één van Gods volk heeft het ware geloof met de zekere kennis en vertrouwen dat al hun zonden om Christus’ wil vergeven zijn. Zij allen zijn de wedergeboorte met Christus verenigd. Doch dat wil niet zeggen dat iedere gelovige bewust weet dat God de Vader zijn zonden om de dure prijs van Christus’ bloed heeft vergeven. Zij missen de zekerheid van het geloof, waardoor zij bestreden en met vrees vervuld zijn. Gods Geest daalt met hen af in de diepte, zodat zij gevoelen dat Gods recht betaling eist waaraan zij niet kunnen voldoen, en waardoor zij inzien wie zij in Adam zijn en hoe verloren zij in hun staat zijn. Zo alleen maakt de Geest plaats voor Christus.....” (DJK: lees onder verder, en oordeelt u zelf!)

De tabernakeldienst (61)

We hebben overdacht hoe Mozes van de Heere opdracht kreeg om een bijzondere rietsoort, de specerijkalmoes die een zoete, indringende geur verspreidde, uit een ver land te halen. Het heeft ons veel te zeggen dat die rietsoort als importproduct ook erg duur was (Jes. 43:23).

De dure prijs van de specerijkalmoes

Kalmoes behoorde tot de specerijen die men in olijfolie vermengde om de heilige zalfolie te verkrijgen, waarmee de tabernakel met al haar gereedschap werd ingewijd. Een ieder die door genade tot een geestelijke tempel wordt ingewijd, zal leren met welk een dure prijs Christus hem of haar heeft gekocht.

We hebben reeds geschreven dat gelijk specerijkalmoes uit een ver land kwam, Christus uit de hemel is gekomen met een bijzondere opdracht om door lijden en sterven verloren doch uitverkoren zondaars in Gods gemeenschap terug te brengen. Het heeft ons daarom veel te zeggen dat men voor specerijkalmoes een dure prijs moest betalen.

Duur gekocht

Zoals u weet is het een oud gebruik onder bepaalde volkeren dat een man zijn bruid koopt door een bruidsschat voor haar te betalen.

Christus geleden, doordat Gods recht Zijn lijden en dood eiste tot verzoening voor de zonde. Hoe duur moest Hij Zijn volk kopen door met Zijn hartenbloed te betalen.

Christus is de Specerijkalmoes Die de prijs Zelf betaald heeft om Zijn volk te kopen. Deze dure prijs is het vaste fundament van de zaligheid, daar de Vader Hem als de beproefde Steen in Sion heeft gelegd (Jes. 28:16).

God de Vader is door het betalen van deze dure prijs volkomen voldaan, zodat Hij de Zijnen door Zijn Geest en Woord op Zijn tijd levend maakt en het geloof in hun ziel plant, waardoor zij met Christus verenigd worden. Christus' koopprijs krijgt echter pas waarde voor hen wanneer zij hun zonde, ellende en armoede hebben ingeleefd, en zij als verloren en verdoemelijke zondaars instemmen dat God naar recht hen moet schuldig keuren.

Duur gekocht, maar goedkoop geacht

We vrezen dat men over het algemeen een goedkope godsdienst begeert zonder Christus op rechtsgronden te kennen. Moet de Heere over de meesten van ons niet klagen gelijk eertijds over het volk van Israël, omdat zij de kalmoes te duur yonden en de onkosten daarvan niet wilden betalen: *Mij hebt gij*

u bijtijds het ontdekkende werk van Zijn Geest schenkt waardoor u inziet dat alles beschouwing is geweest.

2. Het zwijgen over Christus en de dure prijs

Hoevelen onder ons hebben geen behoefte aan Christus en bedriegen zich op een vreselijke wijze! Zij spreken van bevinding en bijzonderheden buiten de geloofsvereniging met Christus om. Zij voelden zich ellendig, leefden in niet te kunnen sterven, waren ontzettend benauwd, en kregen onverwachts een zekere waarheid of een evangelische belofte bij zich, waardoor zij ineens van hun benauwdheid werden verlost. Hun veranderde gemoedsstemming en verstandelijke kennis van Gods Woord waren oorzaak dat zij concludeerden en constateerden kennis van Christus te hebben, en zo reizen zij als dwaze maagden naar de eeuwigheid zonder de olie van Gods Geest in de vaten van hun hart te hebben. Zij zwijgen echter over Christus!

Vrienden, wat kan een aandoening van het gemoed en beschouwende kennis van Gods Woord al niet veroorzaken! Echter, buiten de geloofsvereniging met Christus bent u geestelijk dood met al uw vermeende godsdienst. Bedriegt u toch niet, want om te weten dat Christus als Specerijkalmoes u *duur* gekocht heeft, zult u ook zielsbevindelijk moeten weten waarom Hij als Borg Zijn volk duur moest kopen en waarvan Hij hen moest verlossen! God lere het u, voordat u met de dwaze maagden voor een gesloten hemelpoort zult staan.

De hoogte van de bruidsschat wordt bepaald door onderhandelingen tussen beide families. Christus moest echter Zijn bruidskerk voor een prijs kopen die met geen aardse goederen te vergelijken is, en zonder eerst met een zondaar te onderhandelen! De koop prijs wordt daarom ook een *dure* prijs genoemd: *Want Gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn* (1 Kor. 6:20). Christus heeft Zijn volk duur gekocht met een prijs die al het goud en zilver van de wereld ver te boven gaat, namelijk Zijn hartenbloed. Wie kan die prijs recht waarden?

In de staat der rechtheid was de mens Gods eigendom en versierd met Zijn beeld, doch de mens verkocht zichzelf als slaaf aan satan en verbrak de band met God. God behield echter het recht op de mens en eist de eeuwige straf naar lichaam en ziel. Nooit kon de mens uit de macht van satan verlost worden, tenzij er iemand zou komen die sterker was dan hij.

Doch wie was in staat om arme, verloren zondaars uit zijn macht verlossen? Vrienden, naar Zijn eeuwig welbehagen had de Heere er Zelf reeds voor gezorgd, en Christus bood Zich aan als Vaders Knecht om de losprijs te betalen en te voldoen aan het eisend recht.

Wat heeft het Christus gekost om de Zijnen uit satans macht te verlossen! Hoe diep heeft Hij Zich vernederd, dieper dan Zijn Kerk gezonken was in Adam. Hoe zwaar heeft

geen kalmoes voor geld gekocht? (Jes. 43:23).

In de tijd van de profeet Jesaja wilde men geen nieuwe kalmoes kopen. Matthew Henry schrijft daarbij: 'Wat zij er nog van hadden moet maar gebruikt worden, al was het ook oudbakken en verschaald, nieuwe wilden zij niet kopen.' Het vreselijkste is als men een nabijkomend christen is die meent iets van Christus en het dure losgeld te kennen zonder deugdelijke gronden.

1. *Het spréken over Christus en de dure prijs*

Velen lijken veel met Christus op te hebben, zonder wedergeboorte en geloof, en zonder zaligmakende kennis van ellende. Zij bezitten een beredeneerd geloof, spreken optochtelijk over Christus en verlangen naar de hemelse heerlijkheid. Doch zij missen echter het arme zondaarsleven, loochenen de standen in het genadeleven, concluderen gerechtvaardigd zijn, en veroordelen Gods bedrukte volk voor wie Christus dikwijls zo verborgen is, en die zichzelf moeten aanklagen Gods eer niet te bedoelen en geen licht te hebben in Zijn wegen.

We vrezen dat er ook vele belijders van de zuivere waarheid zijn, die wel spréken over de dure prijs waarmee Christus hen heeft gekocht, maar die nog nooit geestelijke bankroetiers zijn geworden. U bent nog vreemdelingen van Christus, en niet door de enge poort gegaan maar van elders ingeklommen. Hoe duur verkoopt u uw ziel, tenzij de Heere

Duur gekocht, en duur geacht

Elk een van Gods volk heeft het ware geloof met de zekere kennis en vertrouwen dat al hun zonden om Christus' wil vergeven zijn. Zij allen zijn in de wedergeboorte met Christus verenigd. Doch dat wil niet zeggen dat iedere gelovige bewust weet dat God de Vader zijn zonde om de dure prijs van Christus' bloed heeft vergeven. Zij missen de zekerheid van het geloof, waardoor zij bestreden en met vrees vervuld zijn. Gods Geest daalt met hen af in de diepte, zodat zij gevoelen dat Gods recht betaling eist waaraan zij niet kunnen voldoen, en waardoor zij inzien wie zij in Adam zijn en hoe verloren zij in hun staat zijn. Zo alleen maakt Gods Geest plaats voor Christus, de Specerijkalmoes Die uit een ver land moest komen om arme zondaren duur te kopen met de prijs van Zijn bloed. Door de geschonken geloofsoefeningen krijgen zij de oneindige waarde van Christus' bloed als het enige losgeld ontdekt, waardoor zij getroost verder kunnen reizen door dit moeitevolle leven.

Wat een voorrecht om bewust te mogen weten dat God de Vader ons aanziet in Christus, Die ons duur gekocht heeft. Weet, dat 'Gij hebt ons duur gekocht' het nooit vermoeiende thema van de verlost schare in de hemel zal zijn. Is die Heere Jezus Die als de zoete Specerijkalmoes uit een ver land moest komen en Zijn volk gekocht heeft met de dure prijs van Zijn hartenbloed ook voor óns alles? ■

Calvijn over het zaligmakende geloof

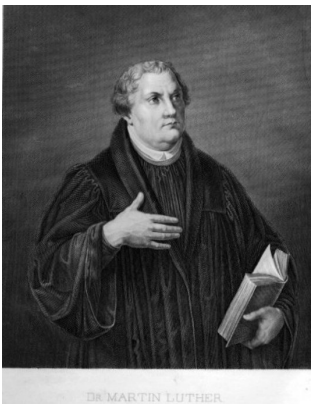
“Nu zal de juiste bepaling van het geloof vaststaan, indien wij zeggen, dat het is een vaste en zekere kennis van Gods welwillendheid jegens ons, welke gegrond op de waarheid van Zijn genadige belofte in Christus, door de Heilige Geest aan ons verstand wordt geopenbaard en in ons hart wordt verzegeld.” (Institutie 3.2.7)

“Er is geen oprecht geloof, tenzij wanneer wij met een rustig gemoed ons durven stellen voor Gods aangezicht. En die vrijmoedigheid komt slechts voort uit een vast vertrouwen op Gods goedgunstigheid en zaligheid. En dat is zozeer waar, dat meermalen het woord geloof voor vertrouwen wordt gebruikt.” (Institutie 3.2.15)

“Het geloof van het Evangelie wordt eigenlijk genoemd de kennis der genade Gods; want niemand heeft ooit het Evangelie gesmaakt, dan die weet, dat hij met God verzoend is, en de genade in Christus aangeboden, aangegrepen heeft.” (Verkl. van Kol. 1 vs 6-9)

“Deze zo grote gemoedsrust, die de duivel, de dood, de zonde en de poorten der hel durft te bespotten, moet wonen in alle godvruchtige harten, want ons geloof is niets, wanneer wij niet vast overtuigd zijn dat Christus de onze is en dat in Hem de Vader ons goedgunstig gezind is. Daarom bestaat er niets, dat meer verderfelijker is, en kan er niets worden verzonnen, dat meer doodaanbrengend is, dan de leer der scholastieken over de onzekerheid der zaligheid.” (Verkl. Rom. 8 vs 34)

“Hierom zeggen wij, dat die het Evangelie vrezende en wankelende inwilligen, geenszins gelovigen zijn: want het geloof kan niet wezen zonder een geruste geest, welke een roemende standvastigheid baart.” (Verkl. Hebr. 3 vs 6)

Maarten Luther

De zekerheid van het geloof

Dit is de ware heilzame leer van het Christelijk geloof, namelijk, dat deze gewisse verzekering en dit getuigenis van de Heilige Geest, in het hart moeten zijn, zodat het geheel niet twijfelt, dat wij door Christus, Gods kinderen zijn, vergeving van zonden en het eeuwige leven hebben, en dat wij ook moeten weten, dat God met alle ernst dit geloof eist en verbied om hieraan te twijfelen, als Hij zegt: Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon (1 Johannes 5:10). Hiermee is de schandelijke, verdoemde, duivelse leer der papisten, die hiertegen zonder schaamte voorgeven, dat het goed is als je twijfelt, en dat een christen moet twijfelen aan de genade, op een geweldige manier in de bodem geslagen. Dat is zoveel geleerd: dat het goed is Gods getuigenis niet te geloven! en dit is niet anders dan God een leugenaar noemen, de Heere Christus lasteren en te schande maken, de Heilige Geest in het openbaar op de mond slaan, en zo wezenlijk en waarachtig de mensen tot de onvergeeflijke zonde en lastering tegen de Heilige Geest te brengen en daarin vast te maken, zodat ze tot de duivel moeten varen en geen heil of troost van hun zaligheid ooit zullen hebben. *Crucigers Sommerpostille (1544), vgl. WA 21, 288, 16-30.*

Indien gij van ganser harte gelooft

Lieve Heere God, Ik geloof dat Jezus Christus, waarachtig God, van de Vader van eeuwigheid geboren, en ook waarachtig mens geboren uit de maagd Maria, mijn Heere en Zaligmaker is, Die mij, verloren en verdoemd mensenkind, verlost heeft met Zijn lijden en bittere dood. Hij heeft mij ook uit alle zonden, de dood en uit de macht van de duivel verlost, niet met goud of zilver, maar met het Zijn heilig en dierbaar bloed, en met Zijn onschuldig lijden en sterven, opdat ik Zijn eigendom zij, en in Zijn Rijk, voor Hem leef en Hem dien, in eeuwige gerechtigheid, onschuld en zaligheid. Hij Die opgestaan is uit de dood, leeft en regeert in eeuwigheid. Dat is gewisselijk waar! Amen. *Gebets-Schatz 1895 (vergelijk: Kleine Katechismus, W.A. 30.1, 365 – 367).*

Theodorus Van der Groe

Citaat uit Toetssteen over HC zondag 7 : “Ten anderen doet ons de Heilige Geest hier ook in het bijzonder ons oog slaan op de waarheid van het Heilig Evangelie, welke in dat Woord vervat is, waardoor God Zelf aan ons ellendige en verloren zondaren de weg der zaligheid belieft bekend te maken, ons verkondigende, dat Hij ons Zijn eniggeboren Zoon geschonken heeft, uit Zijn grondeloze genade en barmhartigheid, tot een Verlosser en Zaligmaker, voor allen zonder onderscheid, die met hun zonden en met Gods vloek en toorn geheel vermoeid en belast zijn, en die oprecht begeren, door het geloof van het Evangelie met Hem verzoend en van hun zonden verlost te worden. Hun verzekerende in Zijn genadige beloften, dat Christus, stervende aan het hout des kruises, een Verzoening geworden is voor hun zonden, en dat Hij hun gerechtigheid en dat eeuwige leven uit Gods genade verworven heeft. Ja, hen allen daarnaast ook wel ernstig roepende en nodigende, en het hen zelf, uit Zijn hoge Goddelijke autoriteit, vermanende, gebiedende, om deze Zijn Zoon, met al Zijn weldaden, als een allerdierbaarst geschenk van Zijn eeuwige liefde en genade, op grond van Zijn gewisse aanbieding, als zodanig dan ook oprecht gelovig te erkennen, en Hem voor zichzelf in ‘t bijzonder te omhelzen en aan te nemen, zich met een volkomen verzaking van hun eigen wijsheid, sterkte en gerechtigheid, en van alle mensenhulp, geheel aan Hem over te geven, en alleen op Hem en op Gods genadige beloften al hun vertrouwen te stellen, ten einde hun gehele rechtvaardigheid, heiligheid, leven en zaligheid, uit Gods loutere barmhartigheid, door Zijn verdiensten, enkel te verkrijgen, zonder iets van hun eigen toedoen. Ziet, deze eeuwige, gewisse en onveranderlijke waarheid van het Heilig Evangelie drukt Gods Geest alle ware uitverkorenen, als Hij nu een oprecht geloof in hun binnenste komt werken, door Zijn Goddelijk licht en kracht in zodanig op hun harten (dewelke Hij alvorens van de zonden recht overtuigd heeft), dat zij die Goddelijke waarheid nu zekerlijk weten en kennen, en dezelve hartgrondig aannemen en geloven, niet minder of anders, dan alsof God Zelf uit de hemel, met Zijn eigen mond, aldus tot hen kwam te spreken. Gelijk zij die waarheid nu, voor hun ogen duidelijk geopenbaard en geschreven vinden in het Evangelie, en gelijk als God dezelve aan de wereld door Zijn dienaars en gezanten allerwege wil laten verkondigen. En dit is dan alzo de wezenlijke grondslag van het rechtvaardigmakend geloof; of van het zekere vertrouwen, dat nu verder volgt...”

Van der Groe citeert Willem Teellinck

Ik acht, dat het oprecht geloof bestaat uit twee delen, te weten: kennis en vertrouwen. Over de kennis zal ik hier kortheidshalve niet uitweiden, omdat daarover geen bezwaar bestaat; maar over het vertrouwen, hetgeen voornamelijk het wezen des geloofs is waar het hier alleen op aankomt, zal ik mijnwaarachtig gevoelen hier neerstellen met de eigen woorden van Willem Teellinck in zijn 'Huysboeck' op blz. 100, omdat ik geen betere woorden kan vinden om mijn gevoelen uit te drukken. Zij luidde aldus: *"Wat het vertrouwen betreft, hetwelk het andere deel des geloofs is; dat is een verzekerdheid des harten, steunende op de beloften Gods, die in het Evangelie geopenbaard zijn, welke een christen heeft, dat al zijn zonden om Christus' wil vergeven zijn. Dit scheidt het zaligmakend geloof van alle andere soorten van geloof, want de duivel gelooft ook, maar hij heeft geen vertrouwen op de genade Gods, maar hij heeft, Jac. 2:19. Zo geloven ook veel mensen, dat Christus de Zaligmaker is, ja – letwel – sommigen verschijnen ook te vertrouwen dat Hij hun Zaligmaker is, maar hun vertrouwen is niet gefundeerd op Gods beloften, zoals die in het Evangelie geopenbaard zijn, maar steunt alleen op een sterke inbeelding van hun hersenen, die hun tenslotte begeeft, omdat het maar voor een tijd is, Luk. 8:13, en hen beschaamd laat, Matth. 7:21. Het ware vertrouwen ontstaat dus uit de bijzondere toe-eigening van de beloften Gods ter zaligheid in Christus gedaan, zoals die in het Evangelie geopenbaard zijn, als namelijk het gelovig gemoed de beloften der zaligheid in Christus zó aanmerkt en aanneemt, alsof die in het bijzonder tot hem zelf gezegd waren, en wel zodanig, dat hij die aan zijn hartmin of meer opdringt, dan of God in 't bijzonder en bij name hem toesprak en hem dit of dat beloofde en daardoor zijn ziel daarmee troostte. Zo maakt hij door deze bijzondere toe-eigening zich eigen, wat God in het algemeen in Zijn Woord voorstelt en beloofd heeft. Deze toe-eigening is het die ons deel aan Christus doet hebben; daarmee grijpen wij Christus aan en worden zo nauw met Hem verenigd, dat Hij de onze en wij de Zijne worden, Gal. 2:20 en kanttek. Gal. 2:16, zodat ook al Zijn verdiensten de onzen worden en daaruit ontstaat al dat vertrouwen, waar wij hier nu over spreken, zoals de apostel ons dat leert, dat wij hebben vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen door het geloof aan Hem, Ef. 3:12".*

Ziedaar deze verzekerdheid des harten; deze toe-eigening der beloften Gods van de zaligheid en vergeving der zonden in Christus; dit aangrijpen van Christus, ons in de beloften des Evangelies aangeboden; dit vertrouwen der ziel op Christus en op de beloften van Gods genade, in het heilig Woord aan ons geopenbaard, dit, dit is bij mij het enige waar zaligmakende geloof. Ik ken geen ander geloof, waar de mens door zalig kan worden of deel aan Christus krijgen. Indien iemand een geloofstelt, welks wezen niet is een aannemen van Christus; een toe-eigenen van Gods beloften voor zichzelf; een verzekering des gemoeds van de genadige vergeving der zonden in Christus; een vertrouwen, verlaten, rusten en steunen des harten op Christus, en op Gods eigen Woord en genadige beloften in het heilige Evangelie; dan verklaar ik ronduit, dat ik aan zulk een gesteld geloof part noch deel wil hebben, maar dat met mijn ganse hart verwerp voor nu en altijd.

Zacharias Ursinus

Citaten uit HC zondag 7: “Het is zeer vertroostend voor de zondige mens, dat hij weet, dat er een middel en ook een Middelaar is, waardoor hij van de verdiende straf der eeuwige verdoemenis kan verlost en de eeuwige gelukzaligheid kan deelachtig worden; zoals in de voorafgaande Zondagen geleerd en bewezen is. Maar de zondaar kan daardoor nog geen volkomen troost genieten, of hij zal bovendien verzekerd moeten zijn van het feit, dat ook hij die verlossing deelachtig zal worden; en om daarvan zeker te zijn, moet hij eerst weten wie het zijn, die deze verlossing zullen verkrijgen, alsook door welke middelen, opdat hij zich onderzoeken kan, of hij dat middel bezit en dus onder de verlostten gerekend mag worden.”

Het rechtvaardigend geloof is, volgens de Catechismus, Vraag 21 „niet alleen een zeker weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houd, hetgeen God ons in Zijn Woord geopenbaard heeft; maar ook een vast vertrouwen, hetwelk de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit loutere genade, alleen om de verdiensten van Christus’ wil.”

Hiertoe wordt vereist :

Kennis, Want een onbekende leer kan men niet geloven, maar men moet ze eerst kennen en verstaan, eer men ze gelooft. Dit dient tot weerlegging van het „ingewikkelde” geloof van het pausdom, waar men beweert te geloven hetgeen „de kerk” gelooft, zonder het geloof van die kerk te kennen of te verstaan. Reden, waarom Bastingius en Lansbergen zeggen: „Dus kan het oprechte geloof ook zonder wetenschap of kennis niet zijn of bestaan”, vgl. Jes. 53 : 11: „Door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hunne ongerechtigheden dragen”, en Joh. 17 : 3: „Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.” Daarom spreekt Petrus, belijdenis doende van zijn geloof, Joh. 6 : 69: „Wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”

Toestemming, waardoor men voor waarachtig houdt alles wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft. Want er zijn vele spotters, die het voor fabelen houden, van wie Petrus te voren gezegd heeft, dat er in de laatste tijden velen zullen zijn, 2 P. 3 : 3. Daarom wordt het geloof door de apostel Paulus ook „een bewijs” genoemd,

Hebr. 11 : 1, d.w.z. dat men daarvan overtuigd is en de waarheid ervan duidelijk bemerkt. Johannes de Doper zegt ook, dat zij die geloven, Gods getuigenis aannemen en verzegelen”, Joh. 3 : 33, d.w.z. dat zij het voor vast en zeker houden, en het a.h.w. ondertekenen of onderschrijven, dat God waarachtig is.

Een vast vertrouwen, waardoor het van de andere (geloven n.l.) wezenlijk verschilt. Dit vertrouwen is een toeëigening van de genadige kwijschelding der zonden door en om Christus’ wil. Zo’n vertrouwen behoort onafscheidelijk bij het ware geloof. Want door een blote kennis, gepaard met toestemming, kan niemand zalig worden, aangezien „de duivelen ook zo geloven en sidderen”, Jak. 2 : 19. Daarom voegt de Apostel het vertrouwen bij het geloof, Ef. 3 : 12: „In Denwelke (n.l. Christus) wij hebben de vrijmoedigheid en den toegang met vertrouwen door het geloof aan Hem”; en in Hebr. 11 : 1 wordt het geloof „een vaste grond der dingen die men hoopt” genoemd. De eigenschap van dit geloof is: zich in God gerust te stellen en te verbidden vanwege dit zo grote goed. De Werkmeester van het geloof is de Heilige Geest; zie Vraag 65. Het instrument, waardoor het gewerkt wordt, is het Evangelie, waaronder ook het gebruik der sacramenten begrepen is. De zetel van dit geloof is de wil en het hart van de mens, Rom. 10 : 10: „Met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid.” Zo is dan dit rechtvaardig- of zaligmakende geloof onderscheiden van de andere soorten geloof, aangezien dit geloof alleen een vast vertrouwen is, waardoor wij ons Christus’ verdienste toeëigenen. En dat geschiedt, wanneer wij stellig geloven, dat de gerechtigheid of verdiensten van Christus ook ons geschonken en toegerekend worden. Een vertrouwen is een werkzaamheid van het hart en de wil, daar ze een bepaald goed zoeken en daarop met blijdschap rustig steunen; of: (vertrouwen is) zich geheel op een zaak verlaten, zoals ook de betekenis is van het Griekse woord „pistis”, waarmee het geloof wordt uitgedrukt. Het is ook onderscheiden van het historisch geloof, omdat het rechtvaardigend geloof wel het historisch geloof in zich bevat, maar het historisch geloof is niet voldoende voor een rechtvaardigend geloof, zo min trouwens als de andere twee.

Maar wat het rechtvaardigend geloof eigenlijk is, verstaat niemand dan wie gelooft en met dit geloof begiftigd is; zoals iemand die nooit honing proefde, de smaak ervan niet kent, hoeveel hij dan ook over zijn zoetheid hoorde. Want iedere gelovige bevindt bij zichzelf – wat hij aan anderen uiteenzetten kan – het volgende: Hij gelooft, dat alles wat in de Schrift begrepen is, waar en van God is. Hij voelt zich verplicht, om al deze dingen vast te geloven en te omhelzen. Want, zo redeneert hij: Is dit Woord waar en Goddelijk, dan is het ook billijk, dat ik het geloof. In dit alles aanschouwt, omhelst en eigent hij zich in het bijzonder de belofte des Evangelies toe, met betrekking tot Gods genade of vergeving der zonden, en het schenken van de gerechtigheid en het eeuwige leven aan alle gelovigen, om Christus’ wil en dóór Hem. Want „die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven”, Joh. 3 : 36. Door dit vertrouwen rust hij vast op Gods tegenwoordige genade jegens hem, en op grond daarvan mag hij het volgende besluit vaststellen inzake de toekomstige genade: Aangezien God mij nu zo liefheeft en mij zulke grote goederen geeft, zal Hij mij ook voor eeuwig behouden. Want Hij is onveranderlijk en Zijn genadegiften zijn onberouwelijk.” Krachtens deze (verkregen) goederen ontstaat er blijdschap in het hart en een vrede in de consciëntie, die alle menselijk begrip te boven gaat. Hij heeft een wil en ernstig voornemen, om God in alles wat Hij wil, gehoorzaam te zijn, en dat: zonder enige uitzondering, door alles, wat God wil dat gedaan en geleden wordt, te doen; ook al raast en tiert de duivel en de wereld nog zo hevig. Wie gelooft, die ervaart deze dingen in zich, en wie deze dingen in zich ervaart, die gelooft werkelijk.

Wee u, ds. J. Roos, want gij hebt den sleutel der kennis weggenomen...!!!

Wee u, Farizeeën, want gij bemint het voorgestoelte in de synagogen, en de begroetingen op de markten. Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden, want gij zijt gelijk de graven, die niet openbaar zijn, en de mensen, die daarover wandelen, weten het niet. En een van de wetgeleerden, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! als Gij deze dingen zegt, zo doet Gij ook ons smaadheid aan. Doch Hij zeide: Wee ook u, wetgeleerden! want gij belast de mensen met lasten, zwaar om te dragen, en zelve raakt gij die lasten niet aan met een van uw vingers. Wee u, want gij bouwt de graven der profeten, en uw vaders hebben dezelve gedood. Zo getuigt gij dan, dat gij mede behagen hebt aan de werken uwer vaders; want zij hebben ze gedood, en gij bouwt hun graven. Waarom ook de wijsheid Gods zegt: Ik zal profeten en apostelen tot hen zenden, en van die zullen zij sommigen doden, en sommigen zullen zij uitjagen; Opdat van dit geslacht afgeest worde het bloed van al de profeten, dat vergoten is van de grondlegging der wereld af. Van het bloed van Abel, tot het bloed van Zacharia, die gedood is tussen het altaar en het huis Gods; ja, zeg Ik u, het zal afgeest worden van dit geslacht! Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt den sleutel der kennis weggenomen; gijzelfen zijt niet ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd. (Lukas 11 vers 43-52)

Wolven in schaapsklederen

Maar wacht u van de valse profeten, dewelke in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven. Aan hun vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook een druif van doornen, of vijgen van distelen? Alzo een ieder goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten. Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen. Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt! (Mattheus 7 vers 15-23)